

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Mfv.V.10.110/2024/5.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó a tanács elnöke

Dr. Tánczos Rita előadó bíró

Dr. Csesznok Judit Anna bíró

Dr. Puskás Péter bíró

Dr. Varga Edit bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője:

Dr. Gerencsér György ügyvéd

(felperes képviselőjének címe)

Az alperesek: I. rendű alperes neve

(I. rendű alperes címe)

II. rendű alperes neve

(II. rendű alperes címe)

Az alperesek képviselői:

Dr. Lehoczky Eszter ügyvéd – I. rendű alperes képviselőjében

(I. rendű alperes képviselőjének címe)

Dr. Hadházi Éva ügyvéd – II. rendű alperes képviselőjében

(II. rendű alperes képviselőjének címe)

A per tárgya: munkáltató kártérítési felelőssége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Pécsi Ítéltábla

Mf.I.30.022/2024/7/I.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Kaposvári Törvényszék

22.M.70.117/2022/40/II.

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Ítéltábla Mf.I.30.022/2024/7/I. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja, kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 310.775 (háromszáztízezer-hétszázhetvenöt) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 978.816 forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2009. december 8-tól állt közalkalmazotti jogviszonyban, majd egészségügyi szolgálati jogviszonyban az I. rendű alperessel ... munkakörben. 2020. novemberétől a COVID Osztályon (a továbbiakban: osztály) végzett munkát, ahol az alkalmazottak 12 órás műszakot teljesítettek, ennek során 3 órát töltöttek ténylegesen a betegek között védő ruházatban és 3 órát a zsilipelő szobában pihentek felváltva. Kétrétegű ruházatot viseltek, az alsó réteg a szokásos kórházi öltözetből állt, amelyet a közös öltözőben vettek fel, míg a felső réteget a pihenő helyiségben öltözték fel, amely további védőoverálból, lábvédőből, lábszákból, felső gumikesztyűből állt, továbbá sapka, FFP3 szájmaszk és egy plexi anyagból készült arcmaszk tartozott még a védőruházathoz. Amennyiben bármelyik alkalmazott ruhája elszakadt, rögtön ki kellett zsilipelnie és a fertőzött ruhát el kellett távolítania magáról. Az osztályra való bejutás alkalmával az alkalmazottak két helyiségen haladtak át, az osztály elhagyásakor pedig külön helyiségben vették le a külső ruházatot két ütemben. A pihenőhelyiségbe történő belépés előtt még fertőtlenítő sprayvel fűjték le magukat és a műszak végén az alsó, egyszer használatos ruházatot is eldobták. A szabályzat szerint sem a bőrfelület, sem pedig az alsó ruházat nem érintkezhetett a külső levegővel. A védőruházat megfelelő számban és méretben rendelkezésre állt, annak a használatára külön oktatást kaptak és az előírások betartását a munkáltató rendszeresen ellenőrizte. A felperes a munkavégzés során megtartotta a munkavédelmi szabályokat.

[2] 2020 novemberében a kórház valamennyi „COVID szervezeti egységében” összesen ... alkalmazott dolgozott, akik közül ... fő lett COVID beteg, de a felperesen kívül az ő osztályán ebben az időszakban nem volt más, aki e betegségben megbetegedett.

[3] A felperes 2020 novemberét megelőzően rendszeres orvosi kezelés alatt állt kardiológiai és légúti, valamint mozgásszervi megbetegedések miatt, amelyek a munkavégzésében nem gátolták és az ... munkakör betöltésére alkalmas volt. Mivel tartott a COVID megbetegedéstől, autóval járt dolgozni és többnyire hozzátartozója vásárolt be részére. Iskoláskorú gyermekével élt együtt, 2020 novemberétől az iskolában távoktatás folyt, nincs adat arra, hogy a felperes hozzátartozói ekkor megfertőződtek volna COVID vírussal.

[4] 2020 novemberében a felperes észlelte, hogy a külső védőruházata a munkavégzés során elszakadt, ezért elhagyta az osztályt és az előírásnak megfelelően levette a ruházatot és nem ment vissza az osztályra aznap. Másnapra belázasodott, harmadnapra kifejezetten rosszul lett, majd kórházi ellátásra szorult COVID fertőzés miatt, amely megbetegedés szövődményekkel gyógyult: a tüdejében hegesedések maradtak és a terhelhetősége jelentősen csökkent. 2021. január 31-től a kórházi munka elvégzésére alkalmatlanná vált, majd 2022. február 10-én az ... munka végzésére alkalmatlanná nyilvánította a foglalkozás-egészségügyi szakorvos. 2021. december 16-án egészségi állapotát 28%-ban, össz-szervezeti egészségkárosodását 72%-ban állapította meg a ... Megyei Kormányhivatal Ekkor ... forint összegű rokkantsági ellátást állapítottak meg részére. 2022. március 1-jén a munkáltató felmondással megszüntette a felperes egészségügyi szolgálati jogviszonyát.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[5] A felperes keresetében az alperesek egyetemleges marasztalását kérte a 2022. január 4-től október 1-ig terjedő időszakra 525.440 forint lejárt, a jövőre nézve havi 65.680 forint (későbbi keresetváltoztatás szerint havi 20.022 forint) jövedelempótló kártérítési járadékra, továbbá 9.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére és a perköltség viselésére. Álláspontja szerint az osztályon történt munkavégzése során fertőződött meg és ebből eredő szövődményes egészségkárosodása miatt alkalmatlanná vált a kórházi munkavégzésre. Keresete jogalapját a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 166. §-ára, 177. §-ára, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésére, 2:43. § a) pontjára és 2:52. § (1) bekezdésére alapította. A II. rendű alperes vonatkozásában utóbb keresetét akként módosította, hogy az I. rendű alperessel szembeni marasztalás tűrésére kérte kötelezni.

[6] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását és a felperes költségekben való marasztalását kérte. Vitatta a felperes megbetegedése és a munkavégzés közötti okozati összefüggést. Hangsúlyozta, hogy az egészségügyi védőeszközöket teljeskörűen biztosította és a felperes nem bizonyította, hogy a fertőzést a kórházban szerezte. Nem találta jogszerűnek a felperes összegszerű kereseti követelését sem. A II. rendű alperes szintén a kereset elutasítását és a felperes költségekben való marasztalását kérte. Állította, hogy közte és a felperes között semmilyen jogviszony nem állt fenn, így az egyetemleges marasztalásnak nincs jogalapja. Tagadta továbbá, hogy a felperes megbetegedése a munkaviszonyával összefüggésben keletkezett volna és előadása szerint a biztosító helytállási kötelezettsége nem terjed ki a foglalkozási megbetegedésre.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[7] Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét és a perköltség viselésére kötelezte azzal, hogy az állam által előlegezett illeték az állam terhén marad. Kifejtette, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény (a továbbiakban: Eszjtv.) 1. § (9) bekezdése alapján alkalmazandó Mt. 166. § (1) bekezdése szerint az okozati összefüggés bizonyítása a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperes érdekében állt, azonban nem volt megállapítható a perben, hogy a felperes a munkahelyén a munkaviszonyával összefüggésben fertőződött meg COVID vírussal. A tanúvallomások alapján megállapította, hogy az I. rendű alperes különleges óvintézkedéseket foganatosított, az előírásokat betartatta és megtartásukat rendszeresen ellenőrizte, valamint levegőszűrő-berendezéseket is használt. A COVID részlegen foglalkoztatott alkalmazottak közötti megbetegedések aránya nem haladta meg a más osztályon dolgozó COVID fertőzések arányát.

[8] Az igazságügyi szakértő véleményében kifejtette, hogy a fertőzés a felperes ruházatának szakadásától számított néhány órán belül bekövetkezett, a COVID fertőzés

lappangási ideje azonban ennél jóval hosszabb, így bizonyossággal állította, hogy nem a védőruházat elszakadása okozta a felperes megbetegedését. Rögzítette, hogy természettudományos módszerrel nem állapítható meg, hogy a felperes milyen módon fertőzött meg, orvosilag azonban annak volt nagyobb valószínűsége, hogy azt munkahelyén kívül kapta el. A II. rendű alperes vonatkozásában kiemelte, hogy a Ptk. 6:473. § (1) bekezdése értelmében a felperes közvetlenül a biztosítóval szemben nem érvényesíthette kárigényét, a felperes és a II. rendű alperes között semmilyen jogviszony nem állt fenn és a kényszerű pertársaságnak a Pp. 36. §-ában írt feltételei sem álltak fenn. Emellett a biztosító kifejezetten kizárta a felelősségi köréből a foglalkozási megbetegedést, az I. rendű alperes marasztalása hiányában a II. rendű alperes sem volt tűrésre kötelezhető.

[9] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a felperes keresetváltoztatását elutasította, az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a perköltség viselésére kötelezte a felperest. Megállapította, hogy a felperes a jövedelempótló kártérítési igényét 2023. október 1-től havi 20.022 forintba szállította le, fellebbezésében ennek ellenére havi 65.680 forint jövedelempótló kártérítési járadék megfizetését kérte. Ez a Pp. 373. §-ába ütköző keresetváltoztatásnak minősült, így azt a másodfokú bíróság elutasította. A bizonyítékokat értékelve arra a következtetésre jutott, hogy a felperes nem tudta igazolni azt, hogy a COVID vírussal munkavégzés közben fertőződött meg, azaz a károsodás a munkaviszonyával összefüggésben következett be. A másodfokú bíróság jogszerűnek találta az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos eljárását. Megállapította, hogy az okozati kapcsolat hiánya egyúttal kizárta azt is, hogy a volt munkáltató a felperes egészséghez fűződő személyiségi jogainak sérülése miatt sérelemdíj megfizetésére lenne kötelezett. Kifejtette, hogy mivel a kereset a munkáltatóval szemben alaptalan volt, így a II. rendű alperessel szemben előterjesztett igényt is el kellett utasítani, de helytállónak találta az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos további érvelését is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására, másodlagosan azt kérte, hogy kötelezze a Kúria az I. rendű alperest 9.000.000 forint sérelemdíj, továbbá 2022. június 30-tól 2022. október 20-ig terjedő időre 262.720 forint jövedelempótló járadék, s ezt követően a jövőre nézve havi 65.680 forint jövedelempótló járadék és késedelmi kamata megfizetésére, a II. rendű alperest az „I. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset tűrésére”, továbbá viselje az I. rendű alperes a peres eljárás költségét.

[11] Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 2. § (2) bekezdését, figyelemmel arra, hogy a bíróság kötve van a kereseti kérelemhez és a felperes valamennyi kereseti kérelmét el kell bírálnia. Ezen túl érvelése szerint a jogerős ítélet sérti a bizonyítékok okszerű mérlegelésének követelményét, illetve azon alapvető követelményt, hogy egy ítélet akkor igazságos, ha az morálisan helyes és tisztességes. Kifogásolta továbbá, hogy a jogerős ítélet sérti az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontjának azon követelményét, hogy a munkáltató köteles olyan munkakörülményt teremteni, ahol nem kell számolni a károsító körülmény bekövetkeztével, különös tekintettel a felperes korábbi megbetegedéseire. A jogerős ítélet

álláspontja szerint az Mt. 177. §-ába is ütközik, továbbá sérti a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését, 43. § a) [helyesen: 2:43. § a)] pontját, továbbá a Ptk. 2:52. § (1) bekezdését.

[12] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság keresetváltoztatásnak minősítette a fellebbezésében megjelölt igényét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eredetileg előterjesztett kereseti kérelmét bírálta el és nem a ... jegyzőkönyvben pontosított keresetet, így a fellebbezésben előterjesztett kérelme nem minősült keresetmódosításnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet sértette a Pp. 2. § (1) és (2) bekezdését, mivel az elsőfokú bíróság nem a módosított kereseti kérelmet bírálta el. A benyújtott fellebbezés az ítéleti döntésre vonatkozott, így a másodfokú bíróság indokolatlanul értékelte keresetmódosításnak a fellebbezésében foglaltakat. Érvelése szerint ez olyan súlyú jogsértés – figyelemmel a Pp. 370. § (1) és (2) bekezdésére és 380. § c) pontjára – amelyre tekintettel a másodfokú bíróságnak hatályon kívül kellett volna helyeznie az elsőfokú ítéletet.

[13] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a rendelkezésükre álló bizonyítékok alapján meg tudták volna állapítani a kár bekövetkezte és a munkahelyi körülmények, az alperes magatartása közötti okozati összefüggést és ezt meg tudták volna indokolni. Az okozati összefüggés vizsgálata a bíróság feladata lett volna és nem a szakértőé. Az Mt. 166. § (1) és (2) bekezdése megsértése körében előadta, hogy a szakvélemények bizonytalan és valószínűsítésekre alapított megállapításaival szemben meggyőződése, hogy az okozati összefüggés megállapítható. Véleménye szerint az adott munkahelyi körülmények sokkal inkább alkalmasak voltak a megfertőződésre, mint a munkahelyen kívüli körülmények, a magánéletben való megfertőződésének lehetőségével kapcsolatban pedig bizonyíték nem merült fel. Előadta, hogy az igazságra való törekvés kell, hogy a bírósági eljárás és döntés középpontjában álljon.

[14] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria „a felülvizsgálati kérelmet utasítsa el és a jogerős ítéletet – annak helyen indokai alapján – hagyja helyben”, továbbá marasztalja a felperest a perköltségben. A felperes keresetváltoztatással kapcsolatos érvelése körében előadta, hogy a felperes keresetét akként módosította, hogy a kártérítés iránti járadék iránti igényét 2023. október 1-től havi 20.022 forintra szállította le, ennek ellenére fellebbezésében az eredeti kereseti követelésében megjelölt összegre terjesztette elő igényét, amely a Pp. 373. §-ába ütköző, meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősül. A II. rendű alperessel kapcsolatban fenntartott igény körében előadta, hogy a per tárgya a felperes munkahelyi megbetegedése miatti kártérítési igény volt és nem a munkáltatói kárfelelősségre kötött biztosítási szerződés vagy biztosítási felelősség, így a felperes indokolatlanul terjesztette elő a marasztalás tűrésére vonatkozó kérelmét a II. rendű alperessel szemben.

[15] Az okozati összefüggéssel kapcsolatban kifejtette, hogy a perben beszerzett bizonyítékok azt támasztották alá, hogy a felperes a munkahelyén nagyobb biztonságban volt, mint azon kívül. Sem a felperesi hivatkozás, sem a szakvélemény nem támasztotta alá azt a tényt, hogy a felperes a védőruházat elszakadása miatt betegedett meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.

A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó korlátozottan igénybe vehető rendkívüli perorvoslat, amelynek kizárólag az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye. A felülvizsgálat funkciója tehát a kérelmet előterjesztő fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Kúria kizárólag azt bírálja el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős ítélet.

[17] A Pp. 413. § (1) bekezdésének b) pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell – többek között – a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely pontos megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat meghozatalát, vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.

[18] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. számú PJE határozat szerint a Pp. alkalmazási körében is megfelelően irányadó a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. és 4. pontja, amely szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja és arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi. Ha a fél a felülvizsgálati kérelemben több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel.

[19] A Kúria a jogerős ítéletet a fentiek figyelembevételével a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a joghatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálta és ítélte meg a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát. A felperes felülvizsgálati kérelmében elsősorban azt sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság keresetváltoztatásnak minősítette a 2022. október 1-től havi 65.680 forint összegű folyamatos jövedelempótló kártérítési járadék megfizetésére vonatkozó igényét. A ... számú jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a felperes az elsőfokú eljárás során módosította a kereseti kérelmét, azt leszállította és a jövedelempótló kártérítési járadék iránti igényét havi 20.022 forintban jelölte meg. Szintén e jegyzőkönyvből kitűnően a II. rendű alperest az I. rendű alperes marasztalásának tűrésére kérte kötelezni. Ennek megfelelően helytállóan jutott arra a következtetésre a másodfokú bíróság, hogy a felperes a Pp. 373. §-ába

ütköző módon terjesztette elő az eredeti kereseti követelésében megjelölt mértékű igényét a másodfokú eljárásban.

[20] Figyelemmel arra, hogy az eljáró bíróságok azt állapították meg, hogy a felperes kereseti követelésének jogalapja sem volt megalapozott, nem volt jelentősége a döntéshozatal során annak a kérdésnek, hogy amennyiben a kártérítési felelőssége fennállna, milyen összegű járadék fizetésére lenne köteles az I. rendű alperes.

[21] A felperes a felülvizsgálati kérelmében sérelmezte azt is, hogy a bizonyítékokat értékelve tévesen állapították meg az eljáró bíróságok azt, hogy nem áll fenn az okozati összefüggés az őt ért kár és a munkaviszony között. Az Eszjtv. 1. § (9) bekezdése alapján alkalmazandó Mt. 166. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárát. A munkáltató kártérítési felelőssége objektív, kockázatviselési jellegű, a munkavállaló fokozott védelmet élvez. A munkáltató kártérítési felelőssége megállapításához három konjunktív feltétel együttes fennállása szükséges: a kár keletkezése, a munkaviszony fennállása, továbbá a munkaviszony és a kár közötti okozati összefüggés fennállta, míg további feltétel, hogy a munkáltató ne tudja kimenteni magát. A munkavállalónak kell bizonyítania a kár keletkezését és annak mértékét, a munkaviszony fennálltát, továbbá a károkozás és a munkaviszony közötti okozati összefüggést, míg amennyiben a munkáltató kimentésre hivatkozik, ennek feltételei fennálltának igazolása az ő terhére esik.

[22] A perben nem volt vitatott, hogy a felperest kár érte, továbbá egészségügyi szolgálati jogviszonyban állt az I. rendű alperessel, a munkáltató azonban vitatta, hogy okozati összefüggés áll fenn szolgálati jogviszonya és a felperest ért kár között. A felperes azt állította, hogy ez az okozati összefüggés fennállt és az eljáró bíróságok tévesen értékelték a rendelkezésükre álló bizonyítékokat, ezzel kapcsolatban azonban megsértett jogszabályhelyet [Pp. 279. § (1) bekezdés] nem jelölt meg, így a Kúria mindezt – a fent kifejtetteknek megfelelően – a Pp. 413. § (1) bekezdésére tekintettel érdemben nem vizsgálhatta.

[23] A felperes bizonyítási érdeke volt a Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében az okozati összefüggés bizonyítása. A felperes csak állította az okozati összefüggés fennálltát, az ezzel kapcsolatos, bizonyítékokkal alátámasztott érvelést nem adott elő, s a perben beszerzett orvosszakértői vélemény sem igazolta azt. A felperes bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni, így az I. rendű alperessel szemben jogszerűen utasították el a keresetét az eljáró bíróságok. Ez egyúttal kizárta a II. rendű alperessel szemben előterjesztett igénye teljesítését is, de helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok azt is, hogy az alperesek között fennállt jogviszony alapján a biztosító helytállási kötelezettsége nem lehetett a munkaügyi per tárgya. Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[24] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az I. rendű alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi

költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján az általános forgalmi adóra is kiterjedő összegben határozta meg a Kúria. A II. rendű alperes a felülvizsgálati eljárásban nem tett nyilatkozatot, perköltség iránti igényt nem terjesztett elő.

[25] A felperest megillető munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetéke a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja kizárja.

Budapest, 2025. február 19.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró, Dr. Varga Edit s.k. bíró